

ŠOŠTANJ - p.c.sv. Mohorja in Fortunata

1.

esar Andreas, kipar iz Mozirja je l.1868 do 1870 ~~figurke~~ ^{naredil} kipe sv. Hermagora, sv.Fortunata, sv.Margarete za glavni oltar in Za desni str. oltar sv.Frančiška, za levi str. oltar sv.Roka.(Orožen).

J.Wastler: Künst. ex.str.ll.

V glavnem vse odkrito in ikonografski sistem slikarije z izjemo par malenksti jasen. Ohranitev se v glavnem ~~omogoča~~ na podslikavo, le redke so par- tije končno izdelane slikarije.

Na svodu del bazočne slikarije, ki je pripravljena za snetje.

Vzh.stena: v sredi ozko polkrožno zaključeno romansko okno. Njegovo ostenje je bilo poslikano, a je skoraj vse odpadlo. Prednji rob odprtine je bledo rdeče obrobljen, na vrhu na srednji strani s svetlo rumenim pasom v okviru polkro- ga. Na ostenju je bil naslikan na vsaki strani po en stoječ svetnik pod got- skim triločno oblikovanim baldahimom. Baldahim opira na zunanjji strani svetloru men steber s kapitelom zgodnjegostke oblike. Od enega notranjih stebrov je o- hranjen samo del podstavka. Spodaj zaključuje slikano polje na obeh straneh okr. 30 cm širok bel, rdeče nakrižan pritlični pas:

Lev svetnik je popolnoma uničen. Baldahim je siv z belim zunanjim robom, šči- ten nad lokom z velikimi daleč ven stoječim ibunkastimi krabbami. Ozadje nad njima pa je bledo rdeče.

Desni svetnik ima gotsko krono na glavi, sicer panespoznan. Baldahim je bledordeč, obrobljen s temnejšo rdečo barvo, ozadje nad njim pa je sivo.

Vsaka polovica stene je razdeljena s širokim navičnim pasom na dva dela. Ozji ob oknu vsebuje po enega stoječega svetnika, levo Fortunata, ki je razen drape- rije z ostankom nimba in las v gornjem delu popolnoma uničen. Dobro pa je oh- ranjen desni - sv. Mohor. Vsak stoji pod trilistnim baldahimom pred sivim ozad- jem. Baldahim sloni vselej na dveh polstebričkih z gotskim močno ločno izpo- drezanim baldaimom z valovito razvijajočimi se polpalmetnimi krabami na vrhu pa ima velik suličasto trilistno križno rožo.

Mohor stoji pol v svojo desno obrnjen, oblečen lavkasto sivo kazulo, izpod katere se vidi do kolen segajoča rdeča asta suknja, od kolen dolje pa do tal bela rumeno senčena alba. V levi drži pred seboj knjigo, z desno pa se opira na pastirsko palico, ki v okroglasto brstnem okrašenem zavoju kaže trilisten list. Na glavi ima močno šilasto mitro s sivim spodnjim robom navpično delilno, sicer pa je bela z rdečimi obrisi in rdečim ornamentom. Okrog glave širok nimb. Mitra in palica sta redek del teh slikarij, ki kažeta končno na tenek belež dodelano slikarijo.

Deloma tudi velja to tudi za stebre. Stebri pri obeh svetnikih so beli, rdeče konturirani, oviti s temno zarisanimi ozkimi trakovi, poleg bele se uveljavlja svetlorumena barva.

Delilna navpičnica pri Mohorju je bledo rdeča, pri Fortunatu siva, podstavek pod Mohorjem pa siv, pod Fortunatom rdeč.

V večjih str. linijskih obrobljenih poljih je na vsaki strani po eno mučeništvo. Kompozicija je zrcalno obrnjena. Predstavlja pa na teh klečečega naprej obrnjenega mučenca, za njim na klopi levo oz. desno sodnik sedeč s prekrizanimi nogama (ich sass auf einem Steine mit überkreuzten Beinen) ki z dvignjeno desnicijo s stegnjenim kazalcem daje ukaz.

V sredi za tema dvema stoji rabelj v ozkih hlačah s pasom se prilegajočim suknjičem s širokimi rokavi. Suknjič Fortunatovega rablja je od pasu dolje rumenkast, v gornjem delu bledordeče konturiran pa pri obeh široko rdeče. Rabelj dviga vselej nad glavo dolg meč.

Rabelj Mohorja pa ima od pasu dolje rdeč suknjič, od pasu navzgor pa je sedaj siv, ker je barva odpadla. Pasje rablja in sodnika so rumeni. Mohorjeva kompozicija se od Fortunatove razlikuje toliko, da je med rabljem in sodnikom bolj v ozadju še ena figura, ki se obraže k sodniku. Na vrhu prizora so obakrat prikazuje angel z rumeno culo pri Fortunatu, z belo pri Mohorju in odnaša dušo v nebo.

Širši spodnji pas Mohorjevega prizora je rdeč, oni na levi rumenkast. V višine spodnjega robu oken pa je pod obema prizoroma sicer nejasen enobarven pas, ki ga prekrivajo v kvadrat vrisani zdi se vselej spačeni obrazzi. "ajbolje je

ŠOŠTANJ - p.c.sv. Mohorja in Fortunata

je ohranjen skrajni levi, ki se zdi, da je lev. Vseh ostankov je osem. ^{recej vidni 3 pod Mohorejim. Sev. in juž. stena pod obokom} je nad zokljem, ki ni nikljer ugotovljen vrsta arkad na belkastorumenih stebričih, s čašastimi zgodnjegotiskimi z listi okrašenimi kapiteli, rumene rdeče obrobljene barve.

Stebri so rdeče konturirani, sicer pa belkasto rumeni.

V arkadi se menjajo rdeči in sivi ščiti s trilistno odprtino.

^Aa belem in r umenem zunanjem robu pa so krabbe.

Sivi loki so nekoliko višji, enega od drugega delijo belorumenе poligonalne fiale s stožastimi strešicami in rdečo ozko lino. V ozadju je nad loki pojavlja ozek pravokotno oblikovan zaključek s cinami in po lkrožno zarisanimi o-
benki kenskimi odprtinami. Ti nastavki so nad sivimi loki rdeči, nad rdečimi

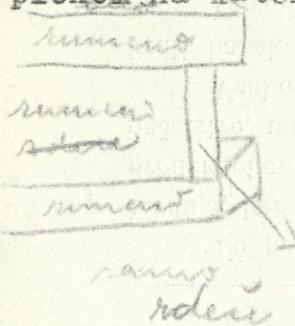
pa sivi in tu komaj še razločni. Teh arkad je na vsaki strani 6, dočim je sledeča 7 vselej širja, bogatejše oblikovana. Od figur se razloči le , da so imele knjige v rokah. Bolj razločna je ednina edino prva na levi na juž. teni ki predstavlja v rudečo soknjo in siv plašč oblečeno, v svojo desno obrnjeno figuro s knjigo v levici, v desnici pa dolg meč, ter dolgo šilasto rumeno brado in rumene lase, verjetno ~~Xxxix~~ Pavel.

Sedma arkada je na obeh straneh v glavnem uničena, deloma pa prehaja njena polovica za zid, ki sedaj deli cerkev od zvonika. Na juž. steni se vidi levo polovica zloženega belega loka s krabbami, kapitel nekega notranjega stebriča, na delilno fialo pa se naslanja rdeč s cinami opremljena stena, ki se prespekti-
vično razvija v ozadje. Kaj bi tu moglo biti predstavljeno je nejasno. Tudi

na oboku. Tudi nad obokom je ~~ravnina~~ , med delom, kjer se je nadaljevalo nekdaj stopalo v prezbiterij in večjim vzhodnim. V široko bledo rdeče v dveh temnejše rdečih črtah obrobljenem temenskem polju s plavkasto sivim ozadjem je naslikan v sprednjem delu uničena velika figura z rumenimi svedrasto nakodrani lasmi v rdeči obleki, uničeno desnico dviguje pod desno stran prsi, v levi pa ima veliko rumeno odorto knjigo. Pantokrator.

Na straneh pa so 4 apokaliptične živali evangelistov. Na sev. steni od leve

k desni lev in angel, na juž.steni pa vol in orel, vsak z dolgim, belim napisnim trakom s svojim imenom v uncialnih črkah. Dobro se čita Lucas. V manjšem vzhodnem delu je bil, kot se zdi na vsaki strani en večji prizor. Oni na severni steni je popolnoma nerazložen. Od južnega se vidi desni konec klopi brez naslovnjala z rumeno ~~rumenico~~ podstavno loščo, z rumeno temnordečim nosilnim plohom na katerem je čez stoječ rumeno-bel ploh kot sedež. Perspektiva te konstrukcije je zanimiva.

Ob tem sedežu, deloma za njim in desno je arkada na dveh slokih rumeno belih stebrih s čašastimi kapiteli, trilistnim rezom, rumeno steno in cinami. Pod tem lokom se pojavlja belo oblečen angel z belim trakom v laseh, rdeče belo nad galvo razpetimi perutmi, igra na rdeče konturirano rumeno manodlino. Prizor na klopi bi utegnil biti kronanje M.b.

Stele, CXII, 9.8.1956, str.32' - 37.

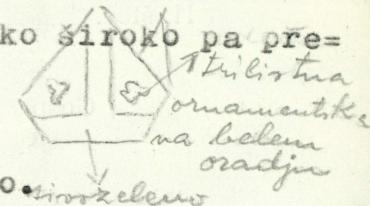
Pritličje zvonika sicer barokizirane cerkve je nekdanji prezbiterij.. Kvadratičen tloris, ~~pravokotna~~ polkrožna v podolžni osi stavbe zgrajena banja. V vzhodni steni visoko ozko v odprtini ranlo šilasto okno brez krogovičja, ostene pa ne kaže prišiljenja in učinkuje romansko.

Na oboku in na stenah so freske. V glavnem sedaj odkrita južna polovica vzhodne do okna. Okno obrotla vinsko-rdeč pas, ki ga v zgornjem delu spremišča očaji svetlorumeno rdeče očrtan rob. Polje je navpično predeljeno na dva dela s prav tako širokim vinsko-rdečim pasom, ki ima na levi rumeno spremstvo. Ozadje je sivkasto zeleno. V levem delu je stoječ, pol proti oknu obrnjen škof, v desnem pa zgoraj navzdol plavajoč od pasu viden angel z rumenimi lasmi in vinsko-rdečo obleko, držeč z obema rokama belo culo(Abrahamovo naročje) v njej do prs. Vidna figura s škofovsko kapo. Pod njim je brez delitve polja mučeništvo nekega škofa z dvignjenim mečem nad glavo.

Prvotna slikarja je ohranjena samo v temno(na rjavkasto nagibajočih se) rdečih obrisih. Za slikarja pa je preslikana s ponovitvijo prve, tudi še v gotski dobi na belež narejeni.

Vsa notranja prvotna izdelava se lušči s tem beležem. Vse se izraža v temnozeleni in vinsko rdeči barvi in v debelih obrisih.

Preslikana je mitra in palica škofova. Škof ima na glavi nizko široko pa precej špičasto mitro. Lase ima obojestransko do ušes. Po ramah visita konca mitrinih trakov. Velik nimb. Oblečen je v sivo zeleno kazulo, zvončaste oblike. Do kolen mu sega rdeča dalmatika. Pod koleni dolni pa svetlorumenkasta alba z rdečo risbo.

V levih drži knjigo, z desno pa škofovsko palico z zavitim vrhom z grčastim trilistnim koncem.

Mučeništvo predstavlja na tleh klečečega škofa z mitro, ogrnjen je v sivozeleni plašč. Evo od njega rumena klop. Kjer sedi mož v sivozeleni suknji z rumenimi lasmi s prečo, z desno, ki je dvignjena ukazuje. V sredi več ali manj frontalno stoeč rabelj v sivozeleni suknji, ki se prilega telesu in je v pasu zožena, od pasu dolni pa rdeča. Široki rokavi iz katerih se prikazuje rdeč notranji rokav. Levo drži rabelj, ki je v razgibani pozici pred pasom, z desno pa dvinga bel meč nad glavo. Lase ima rumene. Desno od njega deloma preslikana je tretja figura, ki se obrača k kralju in ima prav tako rumene prečkane lase. Angel zgoraj v naročju odnaša škofov dušo.

I več sledov ostrim omljenih gub, gube potekajo mehko. Barve samo kolorirajo risbo. Stanje risarskega sloga brez prostora na stopnji Vrzdenca. Čas postanka okr. zač. 14. stol. Značilna oblika mitre in frizure,

Okvir slike škofove je na vsaki strani po en okrogel steber, desni ima v višini ramen škofa obrožast kaitel, vrh pa je šilasto zaključen, pa deloma še pokrit z novejšo dekoracijo. Tehnika tega kar je ohranjeno je fresko, čez to pa belež slikane nove plasti.

Na podstavku orgeljske omare v cerkvi na balustradi kora visi slika pl.o. ca 120 x 170 cm. L. Layer, sv. Mohor in Fortunat, sedeča na olbakih, gledajoča navzgor, kjer se med tremi značilnimi angeli glavicami prikazuje božje oko, pod nogi ima Fortunat meč, Mohor pa grebljo ali podobno. Oblečena sta kot škofi.

in diakon. pozni Layerjev način brez direktnih sledov Kremser - Schmidta. Ladja ima zunaj letnico 1776, ki pa temu stanju ne ustreza. Stari prezbiterij ca sr.13.stol. Na podstrešju je sled strehe prvotne cerkve (ladje) ki se da v širini rekonstruirati. Stolp prizidan l.1579 z linami, biforami, je v njeni osi. Druga cerkev je zidana od tai in razširjena proti jugu. Sled strehe na stolpu v to smer ekscentrična.

Stele, CXXII, 23.5.1951, str. 28-30.

Pod zvonikom, v prvotnem kasnoromanskem prezbiteriju, sedaj odkrita gnez v glavnem vzh.stenai polovica severne in zap.del južne.

Na oboku zaekrat odkrita v glavnem baročnam plast, ki je deloma vidna tudi na juž.steni.

Vzh.stena:

1.mučeništvo sv. Fortunata. Kompozicija zrcalno ustreza 4
(mučeništvo sv. Mohorja)

2. in 3. pod baldahimom s trilistno odprtino na eni sv.
Fortunat, na drugi sv. Mohor.

Na sev. steni v bledo rdečem okviru, vrsta 4 baldanimov s krabami, trilisten šilasti ščit pred ozadjem s cinamu. Vmes stebrički na konzolah. Sledovi figur v tem prostoru. Prostorja je za šest figur. Na juž.se vidijo na zap.trije vrhovi baldahimov.

Na sev. steni se vidi na desnima 2 baldahimoma noge in perut(bledoreča) simbola sv. Luka, pod njo bel trak z napisom v unciali:

¶(Lu) CAS

Na južni pa se vidi na 3. baldahimom bledordeč pravokotni ogel, ki je nedvomno oklepal skupino drugih dveh simbolov.

Na oboku sedaj samo baročna slikarija 17.stol. Vidni sta 2 glavi, akantovo listovje in v sredi IHS v oblakih ter južno dve glavi angelov. Verjetno na temen prvotno Kristus.

Baročno slikarijo bo treba o odkritju odstraniti.

Ostala je od prvotne slikarije samo podslikava, ki je v figurah razen kontur vsa uničena. Deli prvotne so ohranjeni samo na mitri in pastirski palici sv. Mohorja.

Na sliki mučeništva obkrat na vrhu angel, ki nosi v culi dopasno podobo mučenika.

Ali je slikano čez sinopi na belež, ali kar z apnenimi barvami je treba šele dognati. Moj vtis je, da je delano na belež.

V osnovi prevladuje siv ton ometa v slikariji, ki je v arhitekturah bolje ohrazena prevladuje bledo rdeče, ob nji bela in rumena v manjšem obsegu.

Cas zgodnje 14.stol.

Kompozicija mučeništva spominja v osnovnih potezah na mučeništvo sv. Petra v prezbiteriju pri sv. Pavlu na Koroškem.

Dozdeva, da so arkade na konzolah ne drži, na sev. steni se jasno vidita 2 steba, eden na južni, ter dva ob sliki sv. Mohorja na vzhodni. Stebri so široko oviti s črno-belim trakom.

Podobna preizkava na sliki sv. Mohorja ~~inxkerčenih~~ dokazuje, da je bilo čez sinopijo le beljeno in nato slikano.

Steles, CXXI, 24.4.1954, str.44-45:

V gornjegzajski listini iz 1.1434: "1434 die dedicationis ecclesiae Cives Schönsteinenses se obligant "enrico parocho s. Georgii et successoribus ejus quod nec ipsum nec cooperatorem suum apud s. Michaelem velint cogere ad missam dicendam in Schostain, sed quando ipsi sponte voluerint, et parochiani s. Michaelis erunt illi obedientes in parochialibus juribus sicut moris est."

Poročilo se nanaša na p.c.sv. Mohorja in Fortunata

V šoštanjskem urbarju je poročilo o c. iz 1.1575(str.397) iz 1.1579,1605 (str.398) 1631,1641(str.398) 1690, 1776(cerkev prezidana)

Cerkev ima tri oltarje:vse tri je naredil Andreas Vesel, kipar iz Mozirja

ŠOŠTANJ - p.c.sv. Mohorja in Fortunata.

8.

vel. oltar 1.1868, str. oltar sv. Franč. Xav. 1.1869, oltar sv. Roka 1.1870.
V zvoniku so trije zvonovi po 400, 600, 1200 funtov težki iz 1.1840 in 1841.

Ign. Orožen: "as Dekanat Schallthal, 1.1884, str. 397-401.

(Schönstein)

Pravilno orientirana cerkev stoji na rahli vzpetini na koncu trga.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant V., Dekanat Schallthal, Graz 1884; Farna kronika šmihelska; Žadnikar Marjan: Dvojno odkritje v Šoštanju, Varstvo spomenikov IV. 1951-52.

Cerkev sestavlja: pravokotna ladja s predstoječo fasado, ožji, toda enako visok prezbiterij, ob severno steno ladje prislonjena nadstropna zakristija ter vzhodno prezbiterija stoječ prizmatičen zvonik. Gradnja je kamenita, ometana; strehe sedlasta, strešasta, opečne, zvonikova oktagonalno piramidasta, škriljeva.

Zunanjščina: Samostojno tretirano fasado členijo 4 lizene, katerih zunanj par poživlja zaoblena ~~uglavu~~ ogla. V ~~glo~~ fasade je rahlo usločeni portal z letnico 1776 in školjčnim motivom v temenu ter veliko pp okno. Portal ščiti pultasta lesena strešica. Ladja ima proti jugozapadu močan opornik izrazito funkcionalnega značaja. Južno ladjino steno poživljata 2 lizeni in 2 pp okni, severno steno pa 1 lizena in 2 enaki okni. Vsa okna imajo stopničasta ostenja. Ladjo opasujeta talni in venčni zidec. Prezbiterij ima pp okni v severni in južni steni. Zakristija ima v severni stranic i preprost pp portal ter 2 pp okni v obeh etažah, v vzhodni steni pa 2 enaki okni.

Zvonik je popolnoma nerazčlenjen, le robove so včasih krasili rdeči pasovi. Stene zaključujejo novejša 3-kotna žela. V pritličju ima zvonik preprost

pp portal v južni, poznoromansko ~~z~~ ozko in rahlo zašiljeno okno v vzhodni ter pp okno v severni steni. V višjih etažah je več malih pp lin z močno poševnim ostenjem. Biforne, s slopi ločene zvonove line, so poznoromanske, a nekoliko predelane. Zvonikove stene prehajajo spodaj v trapez, kar dokazuje njegovo veliko starost.

Notranjščina: Tlak je kamenit, pevska empora je zidana, stopa konkavno v prostor, ima zidano ograjo ter počiva na 2 slopih in 3 banjastih obokih, katerih enega zavzemajo dohodne stopnice.

Ladjin prostor je pozbaročno razgiban. Nosijo ga 4 mogočni kombinirani slopi, ki so med seboj povezani z oppogami potlačenih ločnih oblik, ter nosijo veliko potlačeno kupolo. V bistvu je lajin tloris štirilist - ravno posnetimi loki. Prezbiterij, katerega stene poživljata 2 pilastra, pokriva prečni kapasti obok in ovalni zaključek. Levo glavnega oltarja je v steno vdelan sacrarij s pozbaročnimi kovanimi vratci. Dekorativna slikarija notranjščine je bp.

V zakristijo vodi iz prezbiterija preprost pp portal. "Orazmerno velika zakristija ima cementen tlak, pokriva pa jo banja z 2 paroma sosovnic. Otarij pokriva raven leseni strop. V prezbiterij se odpira s preprosto zamreženo pp lino.

Za glavnim oltarjem vodi preprost, ozek, pp prehod v pritličje zvonika, katerega pokriva vzdolžna banja polkrožnega prereza, ki se ~~je~~ prvotno brez povdarjenega slavoloka odpiral v ladjo. Od nje so ga oddelili v 16. st. ter ga uporabili za zakristijo. Vse pritličje zvonika je pokrito z ostanki fresk iz zač. 14. stola, ki so zanimive p-o času, stilu in tehniči. Tik desno bb oknu je upodobljen Mohor s knjigo v levici in škofovsko palico z gotskimi ostrolisti v desnici. Sosednji prizor, ki se je kompozicijsko prilagodil spuščajočemu se boku, kaže njegovo obglavljanje vpričo dlastni.

Sabasta, ki sedi ogrnjen v plašč ob desnem robu slike. Od zgoraj prihaja angel z Abrahamovim naročjem, v katerem nosi svetnikovo dušo v nebo. Po času, slogu in tehniki so tem slikarijam podobne sorodne freske v Liedingu na Koroškem. V obeh primerih grež za slikarski način, kjer je fresko tehnika kombinirana s slikanjem na belež. V prvi je z rdečo barvo izvršena osnovna risba na ometu, ki je mešan z glino, zelenkasto toniran, gladek in zelo trden. Nato je prebeljena in ko je bil belež še moker, da je skozenj prosevala risba, je slikar izvršil svojo glavno nalogu. Za datacijo na začetek 14. stol. govore predvsem način gubanja oblek in razmerje upodobljenih figur do prostora.

Oprava: Je neogotska ter delo Andreja Cesarja iz l. 1868-70. Od stare oprave je še ostala 5/8 prižnica z ovitimi stebri na oglih, ki počivajo na konzolah in nosijo golšasti zidec. Med stebri stoe kipi 4 evangelistov in se prepleta dekorativno stilizirana vinska trta. Lambrekinasti baldahin krona 5 volut, ki se končujejo v plamenasti vazi. Čas nastanka priznice je l. pol. 18. stol.

Križev pot, o. pl. pravokotnega formata, je prosto ljudsko delo iz 18. stol.

Krstilnik, sestavljen iz prvotnega stebra z bazonom in neogotskim nast. vkom, je bp. Orglje so iz l. 1825.

Zakristijska omara je baročna.

Oprema: Od prejšnjih 3 oltarjev so stale vse 3 slike, od katerih vise 2 v ladji, ena pa na empori.

Slika Mohorja in Fortumata, o. pl. ppk oblike, je iz zadnje šetrnine 18. stol. ter kvaliteno delo Leopolda Leyerja. Svetnika sedita v oblačnem brezprostorju, katerega poživljajo 3 angelske glavice in božje oči. Za vso sliko je značilen lajereskni rjavkasti podton.

Slika Sebastijana in Roka, opl., konveksno-konkavno zaključena, je zelo

rustikalno delo 2. pol. 18. stol..

Slika spečega Franciška Ksaverija, opl., v enakem okvirju, je preprosto, precej medlo delo iz 2. pol. 18. st l.

Zanimivo je razpelo z ekspresivnim, ljudsko-baročno-tradicionalnim Kristusom.

Od kelihov ima eden pozobarocco čašo, drugi je rokokojski. Relikviar je iz 2. pol. 18.stol.

Zvonik: Medtem ko je banja pritličja pažnjkarskih poznoromanska, je banja prvega nadstropja novejša in isto velja za tretje, zvonovo nadstropje, ki ima opčen obok. Od ~~nikakr~~ bifornih lin so zapadne zavidane, vse ostale pa imajo mlajše opčne loke. Zvonik je v gornjem nadstropju sicer precej predelan, vendar je v celoti enotne gradnje. Zvonček je bp.

Podstresje: Na zapadni ometanai zvonikovi steni so opazni sledovi streh 2 prejšnjih stavb, katerih prvotna s strmo poznoromansko streho je bila točno v osi zvonika, medtem ko je bila druga pomaknjena proti jugu tako, da je imela zvonik izesi in je sleme njene strene bilo skoraj ob zvonikovem južnem oglu. Prvotna cerkev je bila mnogo manjša in nižja od druge in od sedanje, tretje. Polimorfna gradnja zvonika govori za sorazmerne kasen nastavek, verjetno v sred. , ali 2. pol. 13. stol. Sedanja cerkev ena stavba je nastala naenkrat ter ima vse oboke kamenite. Tudi z ozirom nanjo, je zvonik pomaknjen proti severu. Oratorij je kasnejši dozidek.

Resume: Cerkev je nastala nekako v sredi 13. stol., a se prvič omanja šele 1. 1434. Od te stavbe je ohranjen zvonik s freskami iz zač. 14. stol.

Prvotno malo cerkev se v 16. stol. zamenjali z novo, kvadratni prezbiterij pod kornim zvonikom pa spremenili v zakristijo. L. 1776 so odstranili tudi to cerkev ter zgradili sedanjo stavbo z zakristijo, kateri so v 19. stol nadzidali oratorij.

Opravo je cerkev dobila v zadnji četr. 18. stol., a jo je med 1. 1868-70 zamenjala s sedanjim neogotsko.

Okolica: Cerkev obdaja nizko obzidje. Izpred nje je lep pogled na Šoštanj.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: V trgu in okolici ni pomembnejših kapel.

Opombe: Cerkev je imela kvadratni prezbiterij, nad katerega so postavili zvonik l. 1580. Sedovi streh so do prejšnje stavbe in od prejšnjega ostrešja sedanje stavbe. Na notranji strani zvonikove I. etaze je ohranjen omet ladbine vzhodne stene, ki je segala preko prezbiterijeve strehe.

J. Curk: Celjska topografija (Velanje), rkp. str. 27-29., zapiski 1959.